

w Chrystuſu a jeho zyrkwi; jow paſ, kaž ſo ſda, ſklyſchimy wot lutyh tajkich wězow, kiž ſo haſle maju ſtač, a kotrež teho dla zyle njeſroſymimy, přjedny dnžli ſu ſo ſtaſe.

To njedyrbi prajene bycz pſhecziwo tym, kotřiž ſu ſe ſwjatej ponižnoſcju a poſkluſchnoſcju wěry tež tele knihi pſchepytowali a druhim kſchesczijanam ſjewili, ſchtož ſo jim ſdaſche, ſo ſu w nich namaſali. Wěmy tež, ſo je Krjes Jeſuſ ſwojej zyrkwi w ſpoczatku bjeſ wjele hnadnymi darami tež dar daſ wěſchczenje wukładowacž. Sčto paſ chyzl rjez: Mi je tón dar daty? Junu wěſcže budže pſched naſchimi woczemi kóžde pſchikryče precž ſczinjene, a budža tež tute knihi zyle wukłožene a wotkryte pſched nami ležecž, ſo wſchitko ſroſymimy, ſchtož ſteji w nich piſane; nětko paſ tón čaſ hiſchcže njeje dóſchol; nětk hiſchcže, tež hdnž w ſjewjenju Jana ſo wobhonjujemy, hladamy pſches ſchpihel w potajnym ſłowje. (1. Kor. 13, 12.)

Hdnž paſ ſu naſchi wótzojo na džen ſwjateho Michała tutu epistolu poſtajili, dha ſ tym wěſcže njeſu mēnili, ſo ma ſo na tym dnju něſchto jara potajne předomacž, ale tajke něſchto, ſchtož dyrbi kóždy kſchesczijan k ſwojej ſbóžnoſczi wjedzicž a wěricž.

Sčtoha to jowle je? wěſcže ta wulka wójna, kiž je jow wopiſana. A ſčtoha je, kiž wojuje? Michał a ſmij, kaž jow reſa, abo Chrystuſ a Belial, ſwětlo a čžemnoſcž, kaž ſo hewaſ praji.

Wot tuteje

wójny ſwětka a čžemnoſcže

čžemy dženſa rycžecž a pſchi tym wopomnicž:

1. ſo je wopravdže tajka wójna;
2. ſo je ſkóncžne dobyče ſwětka na čžemnoſczi wěſte;
3. kaſ móžemy tež my na tutym kraſnym dobyčju džel mēčž.

I.

So je wěſcže tajka wójna bjeſ ſwětkom a čžemnoſcju, to je jaſnje widzicž w naſchej epistoli, a